

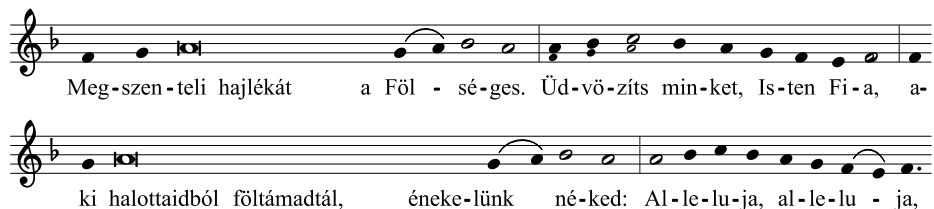
2014. 11. 23.
P. u. 24. vasárnap
Az Istenszülő templomba-vezetése üü.
7. hang

I. antifona

Nagy az Úr és igen dí-csé - re-tes a mi Istenünk városában, az ő szent
he-gyén. Az Is-ten-szü-lő i-má-i ál-tal, Üdvözítők, üd-vő-zíts min-ket!
Di-cső-séges dolgok mondattak fe-lő-led, Is-ten vá-ro-sa. Az Is-ten-szü-lő
i-má-i ál-tal, Üdvözítők, üd-vő-zíts min-ket! Há-za-iban az Isten is-me-re-tes,
mint az ő ol-tal-muk. Az Is-ten-szü-lő i-má-i ál-tal, Üdvözítők,
üd-vő-zíts min-ket! Di-cső-ség az Atyának és Fiúnak és Szent-lé-lek-nek,
most és mindenkor és örökkön-ö-rök-ké. A-men. Az Is-ten-szü-lő i-má-i ál-tal,
Üdvözítők, üd-vő-zíts min-ket!

II. antifona

Meg-szen-teli hajlékát a Föl-sé-ges. Üd-vő-zíts min-ket, Is-ten Fi-a, a-
ki halottaidból föltámadtál, éneke-lünk né-ked: Al-le-lu-ja, al-le-lu-ja,

al-le - lu - ja. Ő az Úr aj - ta-ja: i - ga-zak mennek át raj-ta. Üd-vő-
 zits min-ket, Is-ten Fi-a, a-ki halottaidból föltámadtál, éneke-lünk né-ked:
 Al-le-lu-ja, al-le-lu - ja, al-le - lu - ja. Szent a te temp - lo-mod, cso-dá-la-tos
 az i - gaz - ság-ban. Üd-vő-zits min-ket, Is-ten Fi-a, a-ki halottaidból
 föltámadtál, éneke-lünk né-ked: Al-le-lu-ja, al-le-lu - ja, al-le - lu - ja.

III. antifona: Boldogságok

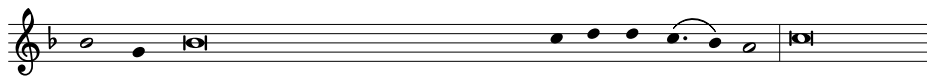
Jertek, imádjuk... a-ki halottaidból...

Ft. tropár, 7. hang

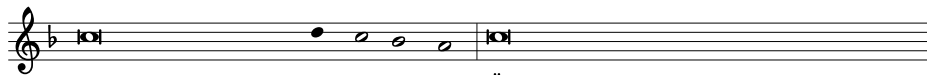
Meg - tör - ted kereszteddel a ha - lált, és a go - nosz - tevőnek megnyitottad az
 é - den - kert aj - ta - ját; a ke - nethozó asszonyok sírását megszün - te - téd,
 és fel - tá - ma - dásodat az apostoloknak is értésükre adni meg - pa - ran - cso - lád,
 Krisz-tus Is-te-nünk, ajándékozván a vi-lág-nak gaz-dag ke-gyel-met.

Ün. tropár, 4. hang

Ma van el - ső jelensége az Isten boldogító ke - gyel - mé - nek, és hir - detése az
 embe - rek üdvössé - gé - nek: az Isten hajlékában nyilván meg - je - len a Szűz,

és Krisz - tus megjelenését mindenkinek e - lő - re hir - de - ti. Miért is a

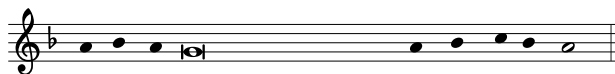

Szent Szűznek öröm - mel ki - ált - juk: Üdvözlégy, a Teremtő üdvgyondozásának

tel - je - sü - lé - se!

Dicsőség, 7. hang, tropár dallam

Di - cső - ség az Atyának és Fiúnak és Szent - lé - lek - nek.

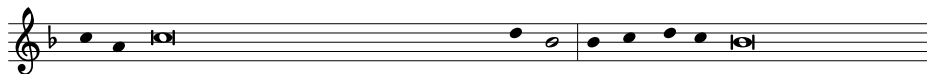
Ft. konták, 7. hang

A ha - lál ha - tal - ma nem tart - hat - ja többé fogságban a ha - lan - dó - kat,

mert Krisz - tus le - száll - ván, an - nak e - re - jét összetörte s el - e - nyész - tet - te,

a pok - lot pedig rabláncra fűzván, megkö - töt - te. A - zért a pró - féták örvendeznek,

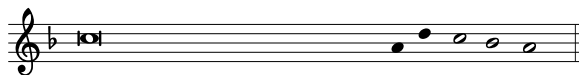

lel - ke - sül - ten ki - ált - ván: Í - me, Üdvözítő jelent meg ne - künk, jertek, hívek az

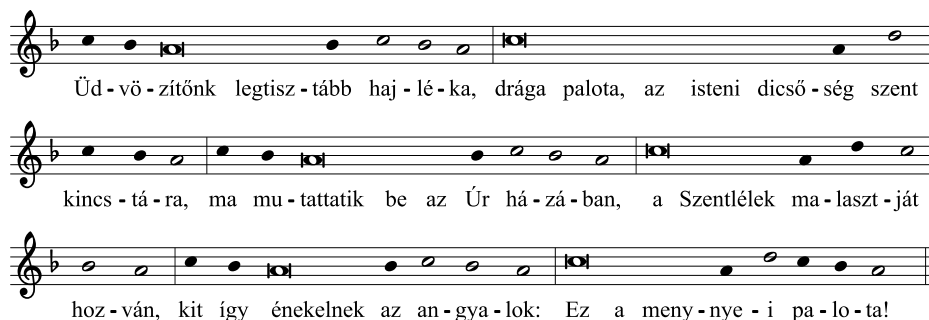
ö - rök fel - tá - ma - dás - ra!

Most és, 4. hang, konták dallam

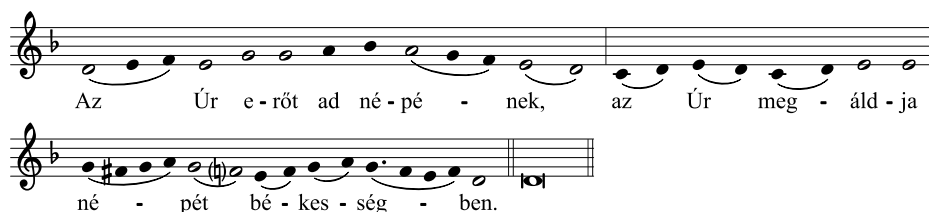
Most és mindenkor és örökkön - ö - rök - ké. A - men.

Ün. konták, 4. hang

Üd - vö - zítők leg-tisz - tább haj - lé - ka, drága palota, az isteni dicső - ség szent
kincs - tá - ra, ma mu - tattatik be az Úr há - zá - ban, a Szentlélek ma - laszt - ját
hoz - ván, kit így énekelnek az an - gya - lok: Ez a meny - nye - i pa - lo - ta!

Ft. prokimen, 7. hang

Az Úr e - rőt ad né - pé - nek, az Úr meg - áld - ja
né - pét bé - kes - ség - ben.

Vers: Hozzatok az Úrnak, Isten fia, hozzatok az Úrnak fiatal kosokat.

(Zsolt 28,11)

Ün. prokimen, 3. hang

Magasztalja az én lelkem az U - rat, és örvendez
lelkem az én üdvözítő Is - te - nem - ben,
az én üdvözi - tő Is - te - nem - ben!

Vers: Mert megtekintette szolgálójának alázatosságát; íme, mostantól boldognak hirdet engem minden nemzedék.

(Lk 1,46-48)

Ft. allelujá, 7. hang

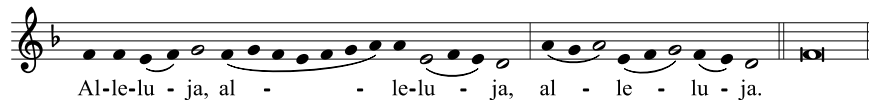
Al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja.

Vers: Jó az Urat magasztalni, és éneket zengeni a te nevednek, ó Fölséges,

Vers: Reggel hirdetni irgalmadat, és igazságotat éjjel.

(91. zsoltár)

Un. alléluja, 8. hang

Vers: Halljad, leányom és lásd, és hajtsd ide füledet!

Vers: A nép gazdagjai könyörögni fognak színed előtt.

(44. zsoltár)

Magasztalás

9. irmos

Áldozási vers

Dicsérjétek... Az üdvösség kelyhét...